

Trenne andeliga wisor,
den första: Jesu! Du
wår helso-brunn,
lifsens källa,...

18 Zz 1792 d

National Library
of Sweden

Ex 1792d

22 1792c

Trenne

Andeliga

W I S D R

Den Första:

Jesus! Du wär Hellsö = brunn,
Liffens Källa, hwilken flyter, &c.

Sjung. som: Hit, o Jesus! samloms wi, &c.

Componerad öfwer den i Marks. Hårad. nyl. utfunda Hellsö = källan, af Enkan, Kerstin Persdotter härskades.

Den Andra:

Öfwer den hårda och bedröfweliga tiden.
Min Gud jag kommer nu med
tårar &c.

Sjung. som: Min själ och sinne lät Gud råda, &c.

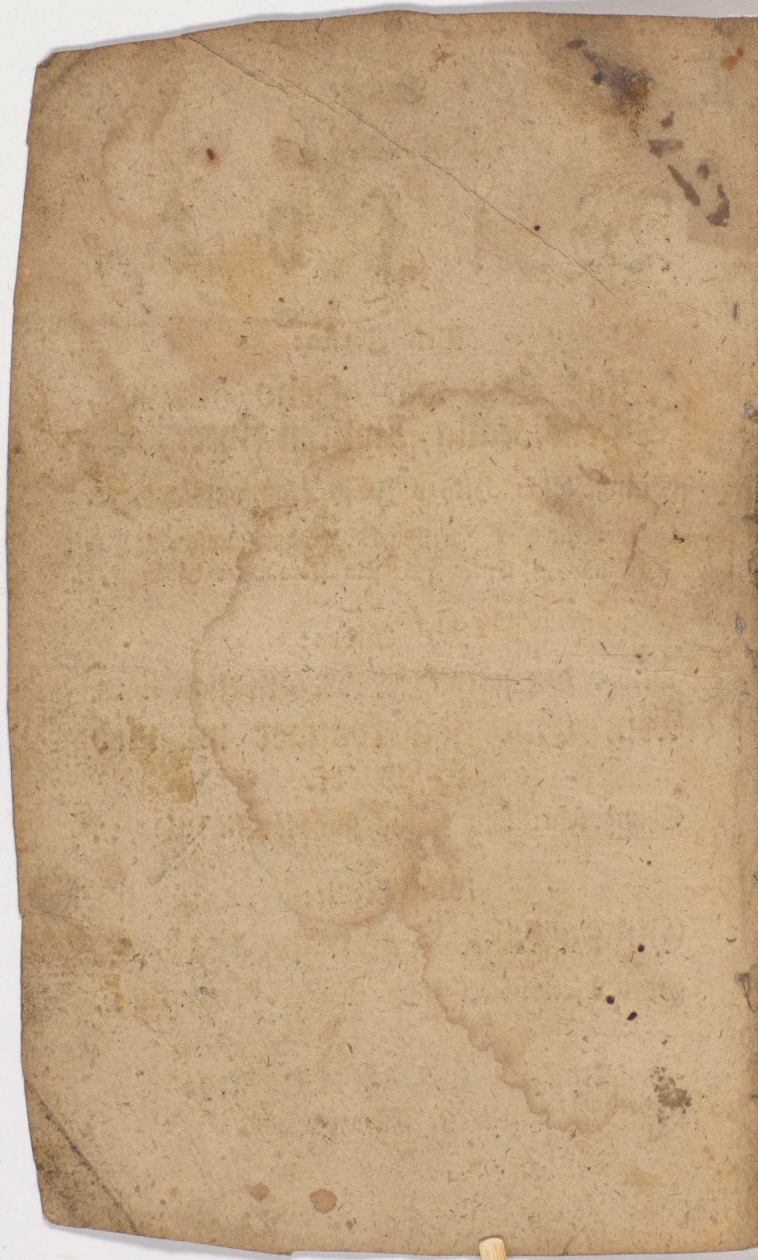
Den Tredje:

Guds rikes wäg är trång at gå, &c.

Sjung. som: Ack! Herre, straffa icke mig. Utt &c.

Tryckte i S R E B N D, 1792.

Exemplaret kostar i Skilling

I.

Jesu! Du wår Hells-brunn, Liffens Källa,
hvilken flyter Utaf nåd hwar morgonstund,
Och des watten aldrig troyter, Går of til wår
sjålar rena, Och of med Dig Sjelf förena.

2. Gud, som lade jordens grund, Gif Din
kraft i jordens watten! Wi förnimme hwarje
stund, Du wålsignar denne skatten; När en
sjuk sin helsa finner, Han sig wist Guds hjelp
påminner.

3. Mången bräcklig, blind och lam Har för-
nummet Herrens under, Liksom wid Betesta
dam; Derför bör man alla stunder tacka Gud,
som har behagat Of til hjelp det medel lagat.

4. Nu besöker stora små, Den så kallad'
Hara-Källa; Gif, at hwar i sin åtra Hopp
och tro til Herren ställa! Då får mången själ
förmärka, Hwad som tro på Gud kan verka.

5. Mången sjukling nödgas gå, Ut utgifwa
stora pengar, För at läkedomar få, Som dock
rins på-blomster, ångar; Här får den, i tron
kan söka, Läkedom för intet köpa.

6. När wi rese från vårt bo, Sku wi tacka
Gud i högden, För den kåra frid och ro, At
hwar en sin verk med frögden får uträtta och
frambringa; Siender of icke twinga.

7.

7. Därför låt oss hänga hop, Liksom länker
i en kedja, Och med et samhälligt rop H^{Er}-
ren Gud i trona bedja För vår Öfverhet den
dyra, Och för Rikens Ständer fyra.

8. Jag ser männiffor, som bi, Här wid
Fällan sig infinna; Hit, o Jesu! samloms wi,
I den tanka, at wi vinna Hjelp af Gud, som
helfan åger, det Hans ord oss tydligt säger.

9. Jag en fattig Qwins: Person, Hvilken
synda-törnen särar, Nu nedfaller för Din thron,
H^{Erre} Gud, med bittra tårar: Hela mig til själ
och kroppen! Jag är krank från tå til toppen.

10. Dyre Frälsermannen Sielf Bles för wår
ra synder slagen; Han är en ren kärleks älf, Där
en syndar blir rentwogen: Han, som kan från
döden frälse, Gifwer oss nytt lif och helsa.

Den Andra:

1.

Min Gud jag kommer nu med tårar Och
faller ödmjukt i din famn, Ack! låt igen de
djupa särar Som hungren plöjer i vårt land:
Ty folket lider nu stor nöd, Och letar om sit
dag'lig bröd.

2. De minsta Barn på golfvet lalla, Be-
klaga med en ömklig qwid; De gamla som på
fryckor falla, har aldrig hört en sådan tid; Si
folket löper af och an, Men ganska få som
hjelpa kan.

3.

3. När åkermannen måste grida, Ut mis-
värt tager öfverhand, Hwad skola då de andre
lida, Som bo i städer och på land? Här hö-
res klagan i hwar vrå, Och ingen medel at
tilgå.

4. Öwanligt måste födan samlas, Af knorr
och bark på ömkligt wis, Samt frö och will-
sådd sammanblandas: Mång tusend' til en
daglig spis: Här wandrar folk som fogla-hop
Och alla föra klagerop.

5. De fattiga nödgas bortfälja, Sin egen-
dom för ringa pris: Om de för dödd skal lif
utvälja, Ut tala så på mänskligt wis: De se
sit gods i andras hand, Deröfwer förjer män-
gen man.

6. Men låt den rika ha sin lycka, Ut sam-
la in i dyrn tid: Wi får ej derom illa tycka;
En Nabal må han liknas wid: Sin himmel
han på jorden har: Om han får mer det blir
han war.

7. O Herre Gud hjelp oss af nåde! Och
alla de som gå om bröd: Fräls oss ifrån all
sjåla-wåde, Som werkas kan af hungers-nöd;
Wi har alt sådant wäl förtjent; Dock Jesu
nådigt på oss tänk.

8. När Herren gaf oss läd i landen, An-
wändes den til öfverföd: Då tänkte ingen på
de handen, Som drager oss i hungers-nöd:
Kornet i skeppan war för smått, Och sjelfwa
brödet war för tort.

9. Si så kan Gud förwandla tider, Och
wända dem i klageljud; När wi stor brist på
födan lider; Då lär wi först at känna Gud:
Hans

Hans godhet blifwer ej erkänd, För än han
warder från oss wänd.

10. De hjertan som nu intet wätna, De
måste wara utof sten; När folket utof hunger
blekna, Och swagna bort i kraft och ben; Den
fattig är, blir fattig mer, Som hwar man
ofta daglig ser.

11. Hwad är orsaken til allt detta: Att Gud
förminskar så wår del? Jo, skull' han gå
med oss til rått, Så fingo wi se wåra fel,
Att synden går emellan Gud, Och hindrar allt
wårt böne-ljud.

12. O land hör på hwad Herren säger!
O land, o' land hör Herrans ord; Drif bort
högårdens onda wågar: Drif fierran bort af
denna jord: Och ockra ej din nästa från, Des
egendom med orätt lån.

13. Kom med mig alla Christi lemmar,
Hållt alla de som gå om bröd! Kom låt oss
söka tills wi finner, Den oss kan hjälpa i wår
nöd! All Swea barn af hjertat bed: Att Gud
ej längre warder wred.

14. Är jag allen en främling worden, I
Medfärd och uti hwar by, Och måste wandra
här på jorden Ut i förbragt och småde-by: Så
är jag nögd och säker wist, Att Gud wäl he-
lar all min brist.

15. Är jag ej slagen til riksdaler: En stil-
ling ock en penning är; Får jag ej slagta sto-
ra Walar, En liten fisk är lika kär; Jag är
förnögd med Guds nåd, Han wet wäl ock
det bästa råd.

16. Dersföre låter oss åkalla Och bedja Gud,
af hjertans grund; Han wille tänka på oss al-
lo, Utas sin nåde och miskund: Han är den
flora Jehovah, Som gör den sorgsne åter
glad.

17. Jag ser en kont utaf brödkorgen; Fast
han nu hänger ganska högt: Gud hjälper wäl
ur denna sorgen, När wi allenast uret dröge,
Han är en rätte Immanuel, Som föder hwar
en trogen själ.

18. Så går åstad I barn och wänner, Och
föker sådan hwar I kan, Med tårar och med
toma händer, Med städig bön I hållen an
hos Gud, som all ting wäl förmår, U i et
troget Fader wår.

Den Tredje:

I.

Guds Nikes wäg är trång at gå, Och är
belagd med törne: Men, Christen själ, du skal
förstå; Der under fins en krona, En daglig
himmel, nåde=tröst; På törnen måste du gå
först, För'n du får denna krona.

2. Ach! werlden är et wandringsland, Där
Skeppet ofta strandar, I storm och bläst, mot
olycks strand; Men at man lyckligt landar,
Der gör den Högste Gudens hand, Som fö-
rer oss så wäl i land, Från denna werldens buller.

3.

3. Hvarföre wil du wänjas wid, Dit kära
fors at bära, Som stiner utaf soligbet, De from-
me til stor ära, Skjut intet forset ifrån dig;
Men slit och drag tålmodelig, Tills du upger
din ande.

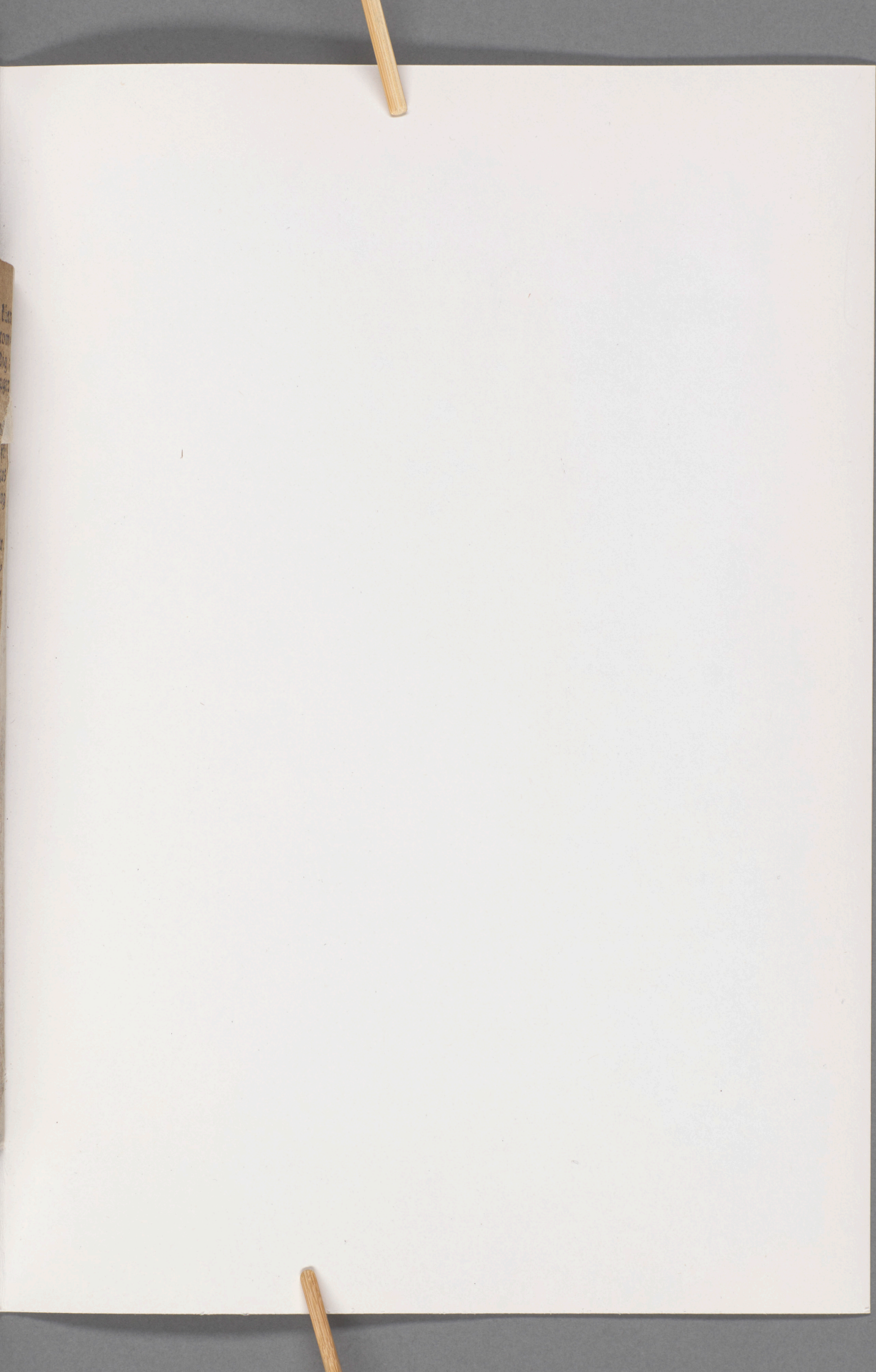
4. Om du här skal lida spott, Af or-
munnars tunger, Tag det oltfammans up för
godt: Ho gftar gläse of hundar? De tänjas
wäl, det hoppas jag, Det kommer wäl en gång
den dag, Då de sin dårskap finna.

5. Äst du en fattig Wandrings-man, Den
knapt en enda känner; Tänk på dit råttas Fäders-
land, Där du har många wänner: Din stol,
din krona, och dit hem, Dig är beredt i him-
melen; Där kännes du med dina.

6. Om du ej får på stunden swar, Den sbrste
gång du ropar; Din nöd din Gud til hjertat
tar: Wor himlen hård som koppar; Om jor-
den är war hård som stål; Din bön dock hinna
skal sit mål, För Himla = Herren komma.

7. Guds hielpe - tima kommer wäl, Fastän
han synes töfwa; Du skal förstå, min kära
själ, Den Högste wil dig pröfwa. Sen du fått
motgångs storm utstå, Får du i Paradis ingå;
Där blir din nöd förswunnen.

8. Tag blidelig emot min själ, Du trogne
Själ = Herde! Ty Du är Gud ImmanuEl,
Som lindra kan min börda; Du äst min tröst
och fasta borg, Och drar en broderlig om-
sora För mig, ja Faders hjerta.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

